

Verder heeft men waargenomen, dat de wratten alleen aanwezig zijn op de jonge sporen. Oude sporen zijn glad. Enige betekenis van systematische waarde wordt de wratten niet toegekend. Meer dan een terloopse opmerking zal men daarom ook niet aantreffen, ook niet bij Dissing, wiens werk ik in *Pezizales* 1 heb geciteerd (p. 59).

Geesink vraagt zich af, waarom dit verschijnsel nergens anders is beschreven. Het antwoord hierop is, dat men als regel niet meer onderzoekt wat men goed meent te kennen. Slechts een heel enkele keer treedt iemand volkomen onbevangen ook een bekende paddestoel tegemoet en gaat zitten kijken, wat hij eraan kan zien. Zo iemand ziet dan wratten op sporen die niemand anders zijn opgevallen.

R. A. Maas Geesteranus

WAT IN HET VAT IS.....

Volgens voorouderlijke ervaring zou hetgeen in het vat is, niet verzuren. Dat zegt men vooral wanneer er een afspraak wordt gemaakt (en er misschien heimelijk bij denkt: "maar het kan nog een tijd duren").

In het bovenstaande opschrift bedoel ik met "vat" ons tijdschrift *Coolia*, en de "afspraken" zijn de suggesties of verzoeken om eens ergens op te willen letten.

1970 is misschien een goed jaar om eens te kijken wat er aan afspraken in het vat terecht is gekomen. Ik heb alle *Coolia*'s van 1960 af doorgebladerd en gemerkt, dat inderdaad niets verzuurd is geraakt. Alle gedane verzoekjes zien er nog uit als vers, zij hebben niets van hun actualiteit verloren, ja sommige vertonen zelfs een spoor van beantwoording.

Zal ik ze op een rijtje zetten? Dan heeft natuurlijk alleen maar zin voor diegenen, die ook hun *Coolia*'s nog op een rijtje hebben.

Mutinus caninus, M. ravenelii.	Coolia 7: 19-22. 1960
Paxillus filamentosus.	--- 7: 58-59. 1961
Reuze-bovist.	--- 9: 2. 1962
Sclerotiniaceae op Vacciniumsoorten.	--- 9: 38-40. 1962
Kartering van fungi (vooral nos. 3, 14, 19, 24).	--- 9: 66-67. 1962
Carabus-Russula relatie.	--- 12: 21. 1965
Verschijningsdata fungi.	--- 13: 42-43. 1967
Kartering <i>Astraeus hygrometricus</i> .	--- 13: 53. 1967
Kartering <i>Amanita phalloides</i> en <i>Pseudohydnum gelatinosum</i> .	--- 13: 67. 1967

Misschien ontwikkelt zich uit een of meer van bovengenoemde suggesties een onderzoek, dat net zo aardig uitvalt als het (nog lang niet afgesloten) judasoren-probleem.

R. A. Maas Geesteranus